

## Reskrypt Dyrektora Głównego Urzędu Miar w sprawie wtórnej legalizacji prostych przyrządów do odmierzania płynów.

Przy wtórnej legalizacji prostych przyrządów do odmierzania płynów, jeśli wogóle jest ona przewidziana przez przepisy, należy postępować w sposób następujący: jeśli niema wątpliwości, iż rzetelność przyrządu nie uległa zmianie, to sprawdzanie przy wtórnej legalizacji może być ograniczone do powierzchniowych oględzin; jeśli przytem okaże się, że żadna część przyrządu nie jest uszkodzona, wówczas można przyrząd ocechować. Jeśli natomiast stan wskaźników i cech, zniekształcenie ścian naczynia, silne wewnętrzne zanieczyszczenie lub nieprzepisowy stan pionu nasuwają podejrzenie, że przyrząd umyślnie lub przypadkowo uległ zmianom, które podają w wątpliwość jego rzetelność, to przyrząd powinien być sprawdzony jak przy legalizacji głównej.

Ponieważ najczęściej zdarza się pierwszy wypadek, a z drugiej strony odłączanie przyrządu od całej instalacji jest zazwyczaj utrudnione, sprawdzenia należy dokonywać w zasadzie na miejscu użycia przyrządu i tylko w razach wątpliwych, o których mowa wyżej, należy polecać zgłoszenie przyrządu do urzędu. Przy masowych zgłoszeniach przez jedną firmę, należy żądać od zgłaszającego racjonalnie ułożonego wykazu adresów.

Powyższa procedura nie dotyczy prostych przyrządów do odmierzania benzyny, ustawionych na ulicach lub w garażach w połączeniu ze stałym zbiornikiem podziemnym. Takie przyrządy należy w każdym razie, zarówno przy legalizacji pierwotnej jak i następczej, sprawdzać na miejscu ich ustawienia.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1927 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

Do PP.

Naczelników Okręgów  
Legalizacji Narzędzi Mierniczych.

GŁÓWNY URZĄD MIAR

Nr 27. I. 156. 1.

## Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 4 lutego 1926 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 8 groszy.

Nr 270.

Drukarnia Państwowa Nr 35233, 27.I. 27. 700.



# Reskrypt Dyrektora Głównego Urzędu Miast w sprawie wtórnej legalizacji prostych przyrządów do odmierzania płynów.

Przy wtórnej legalizacji prostych przyrządów do odmierzania płynów, jeśli wogóle jest ona przewidziana przez przepisy, należy postępować w sposób następujący: jeśli niema wątpliwości, iż rzetelność przyrządu nie uległa zmianie, to sprawdzanie przy wtórnej legalizacji może być ograniczone do powierzchownych oględzin; jeśli prztem okaże się, że żadna część przyrządu nie jest uszkodzona, wówczas można przyrząd odczekać. Jeśli natomiast stan wskaźników i cech, zwiększających szcian naczyń, silnie wewnętrzne zanieczyszczenie lub nieprzepływowy stan płynu nasuwają podejrzenie, że przyrząd umyślnie lub przypadkowo uległ zmianom, które podają w wątpliwość jego rzetelność, to przyrząd powinien być sprawdzony jak przy legalizacji głównej.

Podjęcie najczęściej zdarza się pierwszy wypadek, a z drugiej strony odłączenie przyrządu od całej instalacji jest zazwyczaj utrudnione, sprawozdania należy dokonywać w zasadzie na miejscu użycia przyrządu i tylko w rzadkich wypadkach, o którychchomowa wyżej, należy polecać zgłoszenie przyrządu do urzędu. Przy masowych zgłoszeniach przez jedną firmę, należy żądać od zgłaszającego racjonalnie ułożonego wykazu adreśców.

Powyższa procedura nie dotyczy prostych przyrządów do odmierzania benzyny, ustawionych na ulicach lub w garażach w połączeniu ze stałym zbiornikiem podziemnym. Takie przyrządy należy w każdym razie, zarówno przy legalizacji pierwotnej jak i następnie, sprawdzać na miejscu ich ustawienia.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1936 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAST

(—) inż. Z. Kosiński

L. 2.

Do PP.

Naczelników Okręgów  
Legalizacji Narzędzi Mierzących.

GŁÓWNY URZĄD MIAST  
№ 27. I. 1936 r.

## Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopiśmo wydawane przez Główny Urząd Miast.

Warszawa, dnia 4 lutego 1936 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

№ 270.

Cena 8 groszy.

Druckhaus „Polonia” Warszawa, 27-1-36, 27-1-36.